

1. Tractate Kiddushin – Chapter 4, Mishna 14

Rabbi Meir says: one should always teach his son a clean and easy profession, and pray to Him to whom wealth and property belong. For a profession does not contain [the potential for] poverty and wealth, for poverty is not due to one's profession nor is wealth due to the profession, but all depends on merit. Rabbi Shimon ben Elazar says: have you ever seen a wild beast or a bird with a profession? Yet they are sustained without trouble. Now, were they not created only to serve me, while I was created to serve my master: surely then I should make a living without trouble! But my evil acts have done me in and withheld my livelihood. Abba Gurion a man of Sidon says in the name of Abba Guria: one should not teach his son [to be] a donkey-driver, camel-driver, wagon-driver, sailor, shepherd, or shopkeeper, because their profession is the profession of robbers. Rabbi Judah says in his name: most donkey-drivers are wicked, while most camel-drivers are worthy men; and most sailors are pious. The best of doctors are destined for Gehenna, and the worthiest of butchers is Amalek's partner. Rabbi Nehorai says: I will abandon every profession in the world and I will not teach my son anything but Torah, for a person enjoys its reward in this world while the principal remains for him in the world to come. But all other professions are not so; for when a man comes to sickness or old age or suffering and cannot engage in his profession, he must die of starvation, whereas the Torah is not so, for it guards him from all evil in his youth and gives him a future and hope in his old age. Of his youth what is said? "But they that wait upon the Lord shall renew their strength" (Isaiah 40:31). Of his old age what is said? "They shall still bring forth fruit in old age" (Psalms 92:15).

1. מסכת קידושין – פרק ד, משנה יד
רבי מאיר אומר: לעולם ילמד אדם את בנו אומנות נקיה (וקלה), ויתפלל למי שהעושר והנכסים שלו, שאין אומנות שאין בה עניות ועשירות, שלא עניות מן האומנות ולא עשירות מן האומנות, אלא הכל לפי זכותו. רבי שמעון בן אלעזר אומר, ראית מימך חיה ועוף שיש להם אומנות? והן מתפרנסין שלא בצער. והלא לא נבראו אלא לשמשני, ואני נבראתי לשמש את קוני, אינו דין שאתפרנס שלא בצער? אלא שהרעותי מעשי וקיפחתי את פרנסתי. אבא גוריון אש צדיין אומר משום אבא גוריא, לא ילמד אדם את בנו, חמר, גמל, ספר, ספן, רועה, וחנווני, שאומנותן אומנות לסטים. רבי יהודה אומר משמו, החמרים, רובן רשעים, והגמלין, רובן כשרים. הספנין, רובן חסידים. טוב שברופאים, לגיהנם. והכשר שבטבחים, שותפו של עמלק. רבי נהוראי אומר: מניח אני כל אומניות שבעולם ואיני מלמד את בני אלא תורה, שאדם אוכל משכרה בעולם הזה והקרן קיימת לעולם הבא. ושאר כל אומניות אינן כן. כשאדם בא לידי חולי או לידי זקנה או לידי יסורין ואינו יכול לעסוק במלאכתו, הרי הוא מת ברעב. אבל התורה אינה כן, אלא משמרתו מכל רע בנערותו ונותנת לו אחרית ותקוה בזקנותו. בנערותו מהו אומר, (ישעיהו מ) וקוי ה' יחליפו כח. בזקנותו מהו אומר: (תהלים צב) עוד ינובון בשיבה.

2. Maimonides (Mishneh Torah) – Laws of Torah Study Chapter 1

8 Every person in Israel is obliged to study the Torah, whether one be poor or rich, whether one be physically healthy or ailing, whether one be in full vigor of youth or of great age and weakened vitality; even if one be dependent upon alms for one's livelihood, or going around from door to door begging one's daily bread, indeed, even one who has a spouse and children to support is obliged to have an appointed time for the study of the Torah, both during the day and at night, for it is said: "But thou shalt meditate therein day and night" (Joshua, 1.8.).9

9 Some of the great scholars in Israel were hewers of wood, some of them drawers of water, and some of them blind: nevertheless they engaged themselves in the study of the Torah

2. רמב"ם – הלכות תלמוד תורה פרק א

ח כל איש מישראל חייב בתלמוד תורה בין עני בין עשיר בין שלם בגופו בין בעל יסורין בין בחור בין ששהיה זקן גדול שתשש כחו אפלו היה עני המתפרנס מן הצדקה ומחזר על הפתחים ואפלו בעל אשה ובנים חייב לקבוע לו זמן לתלמוד תורה ביום ובלילה שנקאמר (יהושע א ח) "והגית ביוזם ולילה:"

ט גדולי חכמי ישראל היו מהן חוטבי עצים ומהן שואבי מים ומהן סומים ואף על פי כן היו

<p>by day and by night. Moreover, they are included among those who translated the tradition as it was transmitted from mouth of a person to mouth of a person, even from the mouth of Moses our Master.</p> <p>10 Until what age in life is one obliged to study the Torah? Even until the day of one's demise; for it is said: "And lest they depart from thy heart all the days of thy life" (Deut. 4.9.) Forsooth, as long as one will not occupy himself with study he forgets what he did study.</p> <p>11 One is obligated to divide his time of study by three; one third for the study of Holy Writ, one third for the study of the Oral Torah, and one third for thinking and reflecting so that one may understand the end of a thing from its beginning, and deduct one matter from another, and compare one matter to another, and reason out by the hermeneutical rules in which the Torah is expounded to the end that one may know which are the principal rules and how to deduct therefrom that which is forbidden and that which is permitted, and other like matters which one studied from oral tradition. This subject of study is called Gemara.</p> <p>12 For instance? If one was a craftsman and engaged himself three hours daily to his work and to Torah nine hours</p>	<p>עוֹסְקִין בְּתַלְמוּד תּוֹרָה בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וְהֵם מְקַלְלִים מִקְּדוּשַׁת הַשְּׁמוּעָה אִישׁ מִפִּי אִישׁ מִפִּי מִשְׁחָה רַבָּנוּ:</p> <p>י עַד אֵימָתִי חַיֵּב לְלַמֵּד תּוֹרָה עַד יוֹם מוֹתוֹ שְׁנָאֵמַר (דְּבָרִים ד ט) "וּפָן יָסוּרוּ מִלְבָּבְךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ". וְכָל זְמַן שֶׁלֹּא יַעֲסֹק בְּתַלְמוּד הוּא שׁוֹכֵחַ:</p> <p>יֵא חַיֵּב לְשַׁלֵּשׁ אֶת זְמַן לְמִדָּתוֹ. שְׁלִישׁ בְּתוֹרָה שְׁבַעֲתַיִם וְשְׁלִישׁ יָבִין וְיִשְׁכִּיל אַחֲרֵית דְּבָר מֵרֵאשִׁיתוֹ וְיִוָּצֵא דְבָר מִדְּבָר וְיִדְמָה דְּבָר לְדְבָר וְיִבִּין בְּמִדּוֹת שֶׁהַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת בָּהֶן עַד שֶׁיֵּדַע הֵיאָדָּה הוּא עֶקֶר הַמִּדּוֹת וְהֵיאָדָּה יוֹצֵא הָאִסּוּר וְהַמִּתֵּר וְיִוָּצֵא בָּהֶן מִדְּבָרִים שֶׁלֹּא מִפִּי הַשְּׁמוּעָה. וְעִנִּין זֶה הוּא הַנִּקְרָא גִּמְרָא:</p> <p>יב כִּיצַד? הִנֵּה בַּעַל אֲמָנוֹת וְהִנֵּה עוֹסֵק בְּמַלְאכְתּוֹ שְׁלֹשׁ שָׁעוֹת בַּיּוֹם וּבְתוֹרָה תְּשַׁע.</p>
--	--

<p>3. Babylonian Talmud - Tractate Berachot 35b</p> <p>The Sages taught: What is the meaning of that which the verse states: "And you shall gather your grain"? Because it is stated: "This Torah shall not depart from your mouths, and you shall contemplate in it day and night" (Joshua 1:8), I might have thought that these matters are to be understood as they are written; one is to literally spend his days immersed exclusively in Torah study. Therefore, the verse states: "And you shall gather your grain, your wine and your oil," assume in their regard, the way of the world; set aside time not only for Torah, but also for work. This is the statement of Rabbi Yishmael. Rabbi Shimon ben Yoḥai says: Is it possible that a person plows in the plowing season and sows in the sowing season and harvests in the harvest season and threshes in the threshing season and winnows in the windy season, what will become of Torah? Rather, when Israel performs God's will, their work is performed by others, as it is stated: "And strangers will stand and feed your flocks, and foreigners will be your plowmen and your vinedressers" (Isaiah 61:5). When Israel does not perform God's will, their work is performed by them themselves, as it is stated: "And you shall gather your grain." Moreover, if Israel fails to perform God's will, others' work will be performed by them, as it is stated: "You shall serve your enemy whom God shall send against you, in hunger, in thirst, in nakedness and in want of all things" (Deuteronomy 28:48). Abaye said: many have acted in</p>	<p>3. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף לה עמוד ב תנו רבנן: ואספת דגנך, - מה תלמוד לומר - לפי שנאמר: לא ימוש ספר התורה הזה מפיך, יכול דברים ככתבן? תלמוד לומר: ואספת דגנך - הנהג בהן מנהג דרך ארץ, דברי רבי ישמעאל; רבי שמעון בן יוחי אומר: אפשר אדם חורש בשעת חרישה, וזורע בשעת זריעה, וקוצר בשעת קצירה, ודש בשעת דישה, וזורע בשעת הרוח, תורה מה תהא עליה? אלא: בזמן שישראל עושין רצונו של מקום - מלאכתן נעשית על ידי אחרים, שנאמר: ועמדו זרים ורעו צאנכם וגו'. ובזמן שאין ישראל עושין רצונו של מקום - מלאכתן נעשית על ידי עצמן, שנאמר: ואספת דגנך; ולא עוד, אלא שמלאכת אחרים נעשית על ידן, שנאמר: ועבדת את אויבך וגו'. אמר אביי: הרבה עשו כרבי ישמעאל - ועלתה בידן, כרבי שמעון בן יוחי -</p>
--	---

accordance with the opinion of Rabbi Yishmael, and were successful. Many have acted in accordance with the opinion of Rabbi Shimon ben Yoḥai and were not successful, Rava said to the Sages: I implore you; during the months of Nisan and Tishrei, do not appear before me. so that you will not be preoccupied with your sustenance all year.

ולא עלתה בידן. אמר להו
רבא לרבנן: במטותא
מינייכו, ביומי ניסן וביומי
תשרי לא תתחזו קמאי, כי
היכי דלא תטרדו במזוניכו
כולא שתא.

4. Charles Taylor – The Ethics of Authenticity

The notion that each one of us has an original way of being human entails that each of us has to discover what it is to be ourselves. But the discovery can't be made by consulting pre-existing models, by hypothesis. So it can be made only by articulating it afresh. We discover what we have in us by becoming that mode of life, by giving expression in our speech and action to what is original in us.

5. Exodus – Chapter 6

14 The following are the heads of their respective clans. The sons of Reuben, Israel's first-born: Enoch and Pallu, Hezron and Carmi; those are the families of Reuben. 15 The sons of Simeon: Jemuel, Jamin, Ohad, Jachin, Zohar, and Saul the son of a Canaanite woman; those are the families of Simeon. 16 These are the names of Levi's sons by their lineage: Gershon, Kohath, and Merari; and the span of Levi's life was 137 years. 17 The sons of Gershon: Libni and Shimei, by their families. 18 The sons of Kohath: Amram, Izhar, Hebron, and Uzziel; and the span of Kohath's life was 133 years. 19 The sons of Merari: Mahli and Mushi. These are the families of the Levites by their lineage. 20 Amram took to wife his father's sister Jochebed, and she bore him Aaron and Moses; and the span of Amram's life was 137 years. 21 The sons of Izhar: Korah, Nepheg, and Zichri. 22 The sons of Uzziel: Mishael, Elzaphan, and Sithri. 23 Aaron took to wife Elisheba, daughter of Amminadab and sister of Nahshon, and she bore him Nadab and Abihu, Eleazar and Ithamar. 24 The sons of Korah: Assir, Elkanah, and Abiasaph. Those are the families of the Korahites. 25 And Aaron's son Eleazar took to wife one of Putiel's daughters, and she bore him Phinehas. Those are the heads of the fathers' houses of the Levites by their families. 26 It is the same Aaron and Moses to whom the LORD said, "Bring forth the Israelites from the land of Egypt, troop by troop."

5. שמות - פרק ו

יד אלה ראשי בית אבתם בני ראובן
 בכר ישראל חנוך ופלוה חצרון
 וכרמי אלה משפחת ראובן: טו ובני
 שמעון ימואל ומין ואהד וזכיו וזחר
 ושאוול ברהפנעית אלה משפחת
 שמעון: טז ואלה שמות בני לוי
 לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני
 חיי לוי שבע ושלשים ומאת שנה: יז
 ובני גרשון לבני ושמעי למשפחתם:
 יח ובני קהת עמרם ויזחור וזכרון
 ועזיאל ושני חיי קהת שלש ושלשים
 ומאת שנה: יט ובני מררי מחלי
 ומושי אלה משפחת הלוי לתלדתם:
 כ ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו
 לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה
 ושני חיי עמרם שבע ושלשים ומאת
 שנה: כא ובני יזחור קרח ונפג וזכרי:
 כב ובני עזיאל מישאל ואלצפן
 וסתר: כג ויקח אהרן את אלישבע
 בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה
 ותלד לו את נדב ואת אביהוא את
 אלעזר ואת איתמר: כד ובני קרח
 אסיר ואלקנה ואביאסף אלה
 משפחת הקרחי: כה ואלעזר בן
 אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו
 לאשה ותלד לו את פניחס אלה
 ראשי אבות הלויים למשפחתם: כו
 הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה
 להם הוציאו את בני ישראל מארץ
 מצרים על צבאתם:

6. Numbers – Chapter 3

1 This is the line of Aaron and Moses at the time that the LORD spoke with Moses on Mount Sinai. 2 These were the names of Aaron's sons: Nadab, the first-born, and Abihu, Eleazar and Ithamar; 3 those were the names of Aaron's sons, the anointed priests who were ordained for priesthood. 4 But Nadab and Abihu died by the will of the LORD, when they offered alien fire before the LORD in the

6. במדבר - פרק ג

(א) וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת אֶהְרֹן וּמִשֵּׁה בְּיָוִם
דְּבַר יְקֹנֵק אֶת־מִשֵּׁה בְּהָר סִינִי : (ב)
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־אֶהְרֹן הַכֹּהֵן : נֹדֵב
וְאִבִּיהוּא אֶלְעָזָר וְאַיִתְמָר : (ג)
אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אֶהְרֹן הַכֹּהֲנִים
הַמְּשֻׁחִים אֲשֶׁר־מָלֵא דָם לִכְהֹן :
(ד) וַיָּמָת נֹדֵב וְאִבִּיהוּא לִפְנֵי יְקֹנֵק
בְּהַקְרִיבם אֵשׁ זֶרֶחַ לִפְנֵי ה' בַּמִּזְבֵּחַ

wilderness of Sinai; and they left no sons. So it was Eleazar and Ithamar who served as priests in the lifetime of their father Aaron.	סִינִי וּבְנִים לֹא־הָיוּ לָהֶם וַיָּכֶהוּ אֶלְעָזָר וַיִּתְּמָר עַל־פְּנֵי אֲבִיהֶם :
--	--

7. Exodus – Chapter 18 1 Jethro priest of Midian, Moses' father-in-law, heard all that God had done for Moses and for Israel His people, how the LORD had brought Israel out from Egypt. 2 So Jethro, Moses' father-in-law, took Zipporah, Moses' wife, after she had been sent home, 3 and her two sons—of whom one was named Gershom, that is to say, "I have been a stranger in a foreign land"; 4 and the other was named Eliezer, meaning, "The God of my father was my help, and He delivered me from the sword of Pharaoh." 5 Jethro, Moses' father-in-law, brought Moses' sons and wife to him in the wilderness, where he was encamped at the mountain of God. 6 He sent word to Moses, "I, your father-in-law Jethro, am coming to you, with your wife and her two sons." 7 Moses went out to meet his father-in-law; he bowed low and kissed him; each asked after the other's welfare, and they went into the tent.	7. שמות - פרק יח (א) וַיִּשְׁמָע- יִתְרוֹ כֹּהֵן מִדְיָן חֹתֵן מֹשֶׁה אֶת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ כִּי־הוֹצִיא קְדוֹק אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם: (ב) וַיָּקָח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה אֶת־צִיפּוֹרָה אִשְׁתּוֹ מִשֶּׁה אַחֶר שְׁלוּחֶיהָ: (ג) וְאֶת שְׁנֵי בָנֶיהָ אֲשֶׁר שָׁם הָאֱלֹהִים גֶּרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נֹכְרִיָּה: (ד) וְשֵׁם הָאֶחָד אֶלְעִיָּזָר כִּי־אֵלֵהִי אָבִי וַיַּצִּילֵנִי מִיַּד פָּרְעֹה: (ה) וַיָּבֹא יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ אֶל־מֹשֶׁה אֶל־הַמִּדְבָּר אֲשֶׁר־הוּא אֵתָּה שָׁם הָר הָאֱלֹהִים: (ו) וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה אֲנִי חֹתֶנְךָ יִתְרוֹ בָּא אֵלֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּשְׁנֵי בָנֶיהָ עִמָּה: (ז) וַיָּצֵא מֹשֶׁה לְקִרְיַת חֹתְנוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיִּשְׁקֻלוּ וַיִּשְׁאַלּוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ לְשָׁלוֹם וַיָּבֹאוּ הָאֲחֵהֶלָּה:
---	--

8. Judges – Chapter 17 7 There was a young man from Bethlehem of Judah, from the clan seat of Judah; he was a Levite and had resided there as a sojourner. 8 This man had left the town of Bethlehem of Judah to take up residence wherever he could find a place. On his way, he came to the house of Micah in the hill country of Ephraim. 9 "Where do you come from?" Micah asked him. He replied, "I am a Levite from Bethlehem of Judah, and I am traveling to take up residence wherever I can find a place." 10 "Stay with me," Micah said to him, "and be a father and a priest to me, and I will pay you ten shekels of silver a year, an allowance of clothing, and your food." The Levite went. 11 The Levite agreed to stay with the man, and the youth became like one of his own sons. 12 Micah inducted the Levite, and the young man became his priest and remained in Micah's shrine. 18:30 The Danites set up the sculptured image for themselves; and Jonathan son of Gershom son of Manasseh (Moshe) , and his descendants, served as priests to the Danite tribe until the land went into exile.	8. שופטים – פרק יז ז וַיְהִי־נַעַר, מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה, מִמִּשְׁפַּחַת, יְהוּדָה; וְהוּא לֵוִי, וְהוּא גֵר־שָׁם. ח וַיֵּזַק הָאִישׁ מִהַעִיר, מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה, לְגוֹר, בְּאֶשֶׁר יָמָא; וַיָּבֹא הָר־אֶפְרַיִם עַד־בֵּית מִיכָה, לַעֲשׂוֹת דָּרָכּוֹ. ט וַיֹּאמֶר־לוֹ מִיכָה, מֵאֵין תְּבוֹא; וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֵוִי אֲנֹכִי, מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה, וְאֲנֹכִי הֵלֵךְ, לְגוֹר בְּאֶשֶׁר אֶמְצָא. י וַיֹּאמֶר לוֹ מִיכָה שָׁבָה עִמָּדִי, וְהָיָה־לִּי לְאָב וּלְכֹהֵן, וְאֲנֹכִי אֶתֶּן־לְךָ עֲשָׂרַת כֶּסֶף לְיָמִים, וְעֹרֹד בְּגָדִים וּמַחֲיִתָּה; וַיֵּזַק הָלֵוִי. יא וַיּוֹאֶל הָלֵוִי, לְשִׁבְתָּ אֶת־הָאִישׁ; וַיְהִי הַנַּעַר לוֹ, כְּאֶחָד מִבָּנָיו. יב וַיִּמְלֵא מִיכָה אֶת־יָד הָלֵוִי, וַיְהִי־לוֹ הַנַּעַר לְכֹהֵן; וַיְהִי, בְּבֵית מִיכָה. יג וַיֹּאמֶר מִיכָה—עֲתָה יָדְעִיתִי, כִּי־יִיטִיב יְהוָה לִּי: כִּי הָיָה־לִּי הָלֵוִי, לְכֹהֵן יח:ל וַיִּקְיֵמוּ לָהֶם בְּנֵי־דָן, אֶת־הַפֶּסֶל; וַיְהִינֶתָן בֶּן־גֶּרְשֹׁם בֶּן־מֹשֶׁה הוּא וּבָנָיו, הָיוּ כֹהֲנִים לְשִׁבְטֵי הַדָּנִי, עַד־יוֹם, גְּלוֹת הָאָרֶץ.
---	--

9. Tractate Bava Batra 109b "And Jonathan, the son of Gershom, the son of Manasseh, he and his sons were priests to the tribe of the Danites" (Judges 18:30)? Rava bar Rav Ḥanan said to him: And according to your reasoning. But is it so that he was the son of Manasseh; but wasn't he the son of Moses, as it is written: "The sons of Moses: Gershom and Eliezer" (I Chronicles 23:15)? Rava bar Rav Ḥanan explains the verse: Rather,	9. מסכת בבא בתרא קט: ויהונתן בן גרשם בן מנשה הוא ובניו היו כהנים לשבט הדני אמר ליה ולטעמך וכי בן מנשה הוא והלא בן משה הוא דכתיב: (דברי הימים א כג, טו) בני משה גרשם
--	---

although he was the son of Moses, because he acted as Manasseh the king of Judah, who was notorious for idol worship, acted, the verse linked him to Manasseh	ואליעזר אלא מתוך שעשה מעשה מנשה תלאו הכתוב במנשה
---	--

10. Mekhilta - Parshat Yitro R Eliezer from Modaii said: "In a foreign land" - Moshe said: As the entire world serves idols, I will worship He Who brought the world into being through words. At the moment when Moshe asked Yitro to give him Zipora as a wife, Yitro said to him: Accept upon yourself the following condition and I will give her to you as a wife. He said: What is it? He said to him: Your first son must be given to idol worship. Any children after that can worship G-d. He said to him: Swear. He took the oath. "VaYoel Moshe" – the word "Ala" means an oath, as it is written," And Shaul made the people take an oath saying..." Thus the angel went to kill Moshe	10. מכילתא - פרשת יתרו "רבי אלעזר המודעי אומר: בארץ נכריה, אמר משה הואיל וכל העולם עובדי עבודה זרה אני אעבוד לפני מי שאמר והיה העולם. שבשעה שאמר משה ליתרו תן לי צפורה בתך לאשה אמר לו יתרו: קבל עליך דבר זה שאומר לך, ואני נותנה לך לאשה, אמר לו מהו? אמר לו: בן שיהיה תחילה יהיה לעבודה זרה. מכאן ואילך לשם שמים וקבל עליו. אמר לו: השבע לי וישבע לו שנאמר: ויואל משה אין אלה אלא שבועה שנאמר: ויואל שאול את העם לאמור, לפיכך הקדים המלאך להרוג את משה."
--	--

11. Chapters of the Fathers - Chapter 4, Mishna 1 Ben Zoma said: Who is wise? He who learns from every man, as it is said: "From all who taught me have I gained understanding" (Psalms 119:99). Who is mighty? He who subdues his [evil] inclination, as it is said: "He that is slow to anger is better than the mighty; and he that rules his spirit than he that takes a city" (Proverbs 16:3). Who is rich? He who rejoices in his lot, as it is said: "You shall enjoy the fruit of your labors, you shall be happy and you shall prosper" (Psalms 128:2) "You shall be happy" in this world, "and you shall prosper" in the world to come. Who is he that is honored? He who honors his fellow human beings as it is said: "For I honor those that honor Me, but those who spurn Me shall be dishonored" (I Samuel 2:30).	11. פרקי אבות – פרק ד א בן זומא אומר, איזהו חכם, הלומד מכל אדם, שנאמר תהלים קיט מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי. איזהו גבור, הכובש את יצרו, שנאמר (משלי טז) טוב ארך אפים מגבור ומשל ברוחו מלכד עיר. איזהו עשיר, השמח בחלקו, שנאמר תהלים קכח יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך. אשריך, בעולם הזה. וטוב לך, לעולם הבא. איזהו מכהבד, המכהבד את הבריות, שנאמר (שמואל א ב) כי מכהבדי אכהבד ובזי יקלו:
--	---